

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 23.08.1962, sp. zn. Tz 2/62, ECLI:CZ:NS:1962:TZ.2.1962.1

Číslo: 47/1962

Právní věta: Škodou trestným činem způsobenou, kterou lze uplatňovat v trestním řízení, je každá majetková škoda bez ohledu na to, zda je o ní jinak oprávněn rozhodovat soud, či jiný státní nebo společenský orgán. Je proto takovou škodou i škoda vzniklá prováděním léčebné péče, k jejímuž projednávání jsou nyní jinak příslušné orgány uvedené ve vyhlášce č. 8/1962 Sb., která na základě zák. č. 150/1961 Sb. upravuje rozhodování a příslušnost těchto orgánů, ale nijak se nedotýká oprávnění soudu, aby v trestném řízení o nároku na náhradu takové škody rozhodl (Viz směrnice pléna Nejvyššího soudu ze 4. 6. 1962 - Pls 1/62, uveřejněné pod č. II/62 rozh.).

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 23.08.1962

Spisová značka: Tz 2/62

Číslo rozhodnutí: 47

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Adhezní řízení, Doprava, Náhrada škody, Příslušnost soudu

Předpisy: 150/1961 Sb. § 31 odst. 1 140/1961 Sb. § 228 odst. 1
§ 267 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 47/1962 sb. rozh.

Škodou trestným činem způsobenou, kterou lze uplatňovat v trestním řízení, je každá majetková škoda bez ohledu na to, zda je o ní jinak oprávněn rozhodovat soud, či jiný státní nebo společenský orgán. Je proto takovou škodou i škoda vzniklá prováděním léčebné péče, k jejímuž projednávání jsou nyní jinak příslušné orgány uvedené ve vyhlášce č. 8/1962 Sb., která na základě zák. č. 150/1961 Sb. upravuje rozhodování a příslušnost těchto orgánů, ale nijak se nedotýká oprávnění soudu, aby v trestném řízení o nároku na náhradu takové škody rozhodl (Viz směrnice pléna Nejvyššího soudu ze 4. 6. 1962 - Pls 1/62, uveřejněné pod č. II/62 rozh.).

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu z 23. srpna 1962 - Tz 2/62)

Rozsudkem okresního soudu v Pelhřimově byl obžalovaný uznán vinným trestným činem ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1 tr. zák., jehož se dopustil tím, že 11. 11. 1961 na silnici ze Včelničky do

Kamenice nad Lipou vjel jako motocyklista do pravotočivé zatáčky velkou rychlostí, řízení nezvládl a na levé straně vozovky narazil na telefonní sloup, při čemž byla těžce zraněna spolujezdkyně, která utrpěla otřes mozku a zlomeniny levé klíční kosti.

Za to byl obžalovanému uložen trest zákazu řízení motorových vozidel na dobu 2 let. Podle § 228 odst. 1 tr. ř. byl obžalovaný uznán povinným zaplatit OÚNZ v Pelhřimově za léčení poškozené částku 450,- Kčs do 15 dnů pod exekucí.

Krajský soud v českých Budějovicích k odvolání okresního prokurátora uvedený rozsudek zrušil ve výroku o trestu i ve výrocích náhradě způsobené škody a obžalovanému uložil trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců podmíněně na zkušební dobu 1 roku a podle § 49 odst. 1 tr. zák. vyslovil zákaz řídit motorová vozidla na dobu 1 rok.

Nejvyšší soud ke stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem zrušil rozsudek krajského soudu v Českých Budějovicích ve výroku, jímž byl zrušen výrok o povinnosti obžalovaného zaplatit částku 450,- Kčs OÚNZ v Pelhřimově za léčení poškozené a vyslovil, že tento výrok rozsudku okresního soudu v Pelhřimově zůstává nedotčený.

Z odůvodnění:

Proti rozsudku krajského soudu v Českých Budějovicích podal generální prokurátor v zákonné lhůtě stížnost pro porušení zákona, v níž dovozuje, že krajský soud tím, že zrušil rozsudek okresního soudu v Pelhřimově ve výroku o povinnosti obžalovaného zaplatit částku 450,- Kčs OÚNZ v Pelhřimově, porušil zákon v ustanovení § 228 odst. 1 tr. ř. se zřetelem k ustanovení § 31 odst. 1 zák. č. 150/1961 Sb.

Nejvyšší soud přezkoumal podle § 267 odst. 1 tr. ř. na podkladě stížnosti pro porušení zákona správnost všech výroků napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, jež mu předcházelo, a shledal, že zákon porušen byl.

Okresní soud v Pelhřimově zjistil správně vinu obžalovaného po stránce skutkové a nepochybil ani při jejím právním posouzení. Trest, který krajský soud v Českých Budějovicích obžalovanému vyměřil, odpovídá zákonným hlediskům a v tomto ohledu nelze proti rozhodnutí krajského soudu nic namítat.

Krajský soud porušil však zákon, když zrušil výrok okresního soudu týkající se povinnosti obžalovaného k náhradě částky 450,- Kčs OÚNZ v Pelhřimově, jakožto náhrady za léčení poškozené. Tento svůj zrušující výrok krajský soud odůvodnil tím, že podle vyhlášky č. 8/1962 Sb. škody vzniklé ústavům národního zdraví léčením nepřísluší projednávat před soudy.

Tento názor krajského soudu není správný.

Podle § 228 odst. 1 tr. ř. odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu, uloží mu zpravidla v rozsudku, aby ji poškozenému nahradil, jestliže byl nárok včas uplatněn. Podle § 43 odst. 2 tr. ř. poškozený, který má podle zákona proti obviněnému nárok na náhradu škody, jež mu byla trestným činem způsobena, může navrhnout, aby soud o tomto nároku rozhodl nejpozději u hlavního líčení před zahájením dokazování.

V daném případě jde o řešení otázky, zdali včas přihlášený nárok okresního ústavu národního zdraví v Pelhřimově byl způsobilý, aby o něm rozhodoval soud, nebo zdali o nároku na náhradu mohl rozhodovat pouze příslušný okresní národní výbor.

Z ustanovení § 229 odst. 1 tr. ř., podle něhož za podmínek tam uvedených odkáže soud poškozeného

na řízení ve věcech občanskoprávních, popřípadě na řízení před jiným příslušným orgánem, vyplývá, že škodou trestným činem způsobenou, kterou lze uplatňovat v trestním řízení, je každá majetková škoda bez ohledu na to, zda je o ní jinak oprávněn rozhodovat soud, či jiný státní nebo společenský orgán. Je proto takovou škodou i škoda vzniklá prováděním léčebné péče, k jejímuž projednávání jsou nyní jinak příslušné orgány uvedené ve vyhlášce č. 8/1962 Sb., která na základě zákona č. 150/1961 Sb. upravuje rozhodování a příslušnost těchto orgánů, ale jinak se nedotýká oprávnění soudu, aby v trestním řízení o nároku na náhradu takové škody rozhodl, a to bez zřetele na jiné předpisy. Rozhodujícím je, že OÚNZ včas nárok po právu existující i co do výše uplatnil (viz též ustanovení § 19, § 23 odst. 1 zák. č. 150/1961 Sb. a § 6 vyhlášky č. 8/1962 Sb.).

Poněvadž krajský soud svým rozhodnutím porušil zákon v ustanovení § 228 odst. 1 tr. ř., bylo nutno jeho vadné rozhodnutí v uvedeném rozsahu zrušit a ponechat nedotčeným rozhodnutí okresního soudu v Pelhřimově.